

Bu proje Avrupa Birliđi ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından finanse edilmektedir.

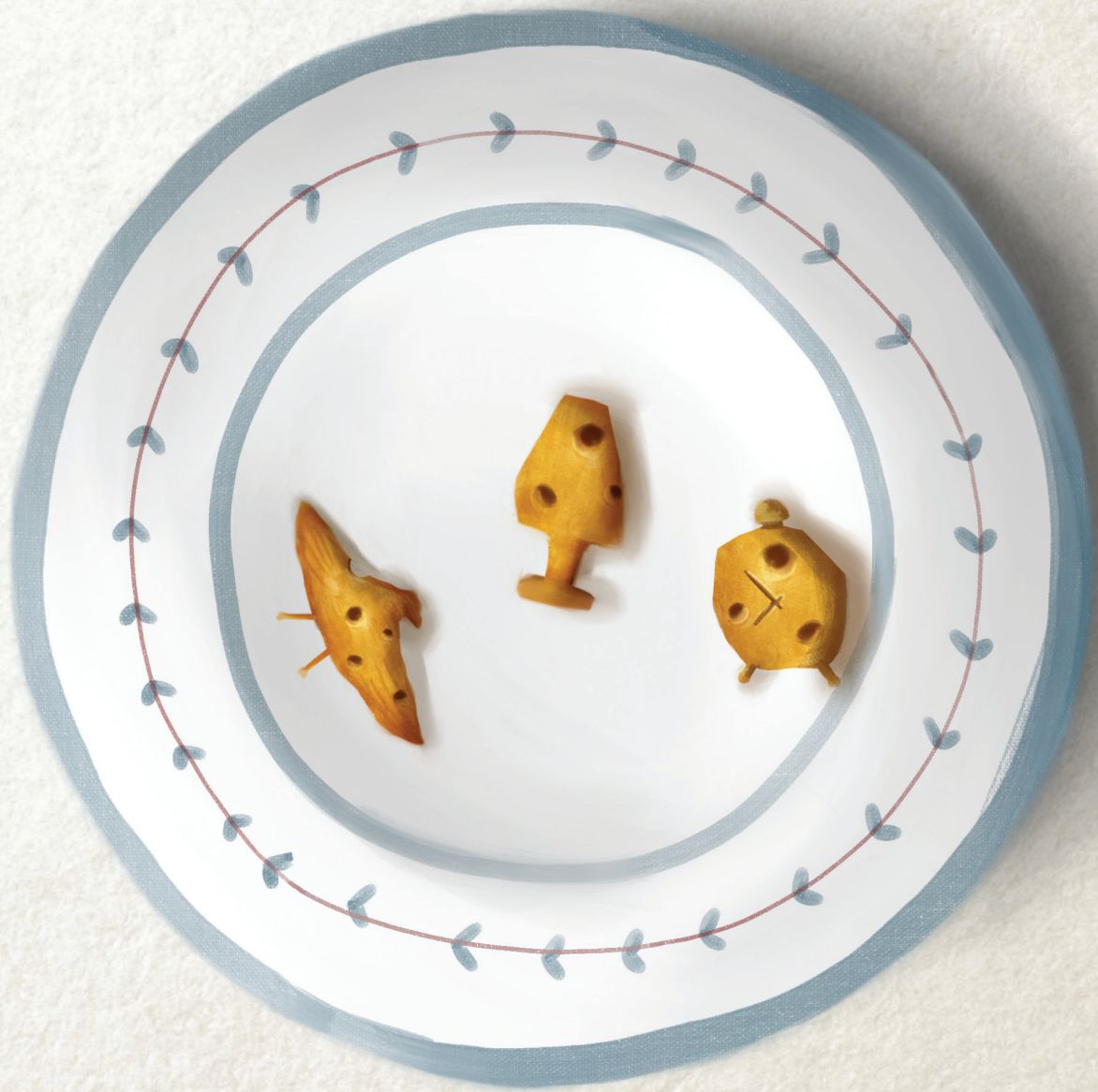
Eđitime Erken Eđitimle Bařla

Peynirden Heykeller

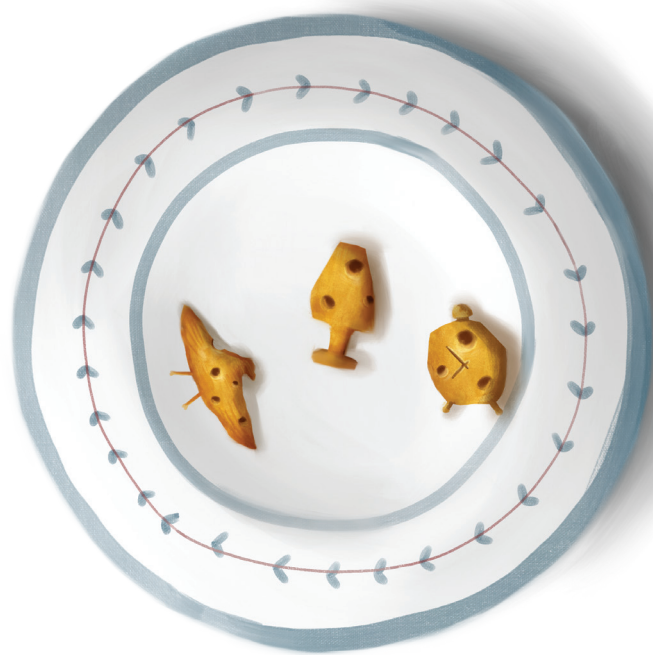

**“Bu yayın, Avrupa Birliđi ve Türkiye Cumhuriyeti’nin ortak finansmanıyla hazırlanmıştır.
Yayının içeriği yazarların sorumluluğunda olup hiçbir şekilde Avrupa Birliđi ve
Türkiye Cumhuriyeti’nin resm görüřünü yansıtmak zorunda deđildir.”**

Peynirden Heykeller

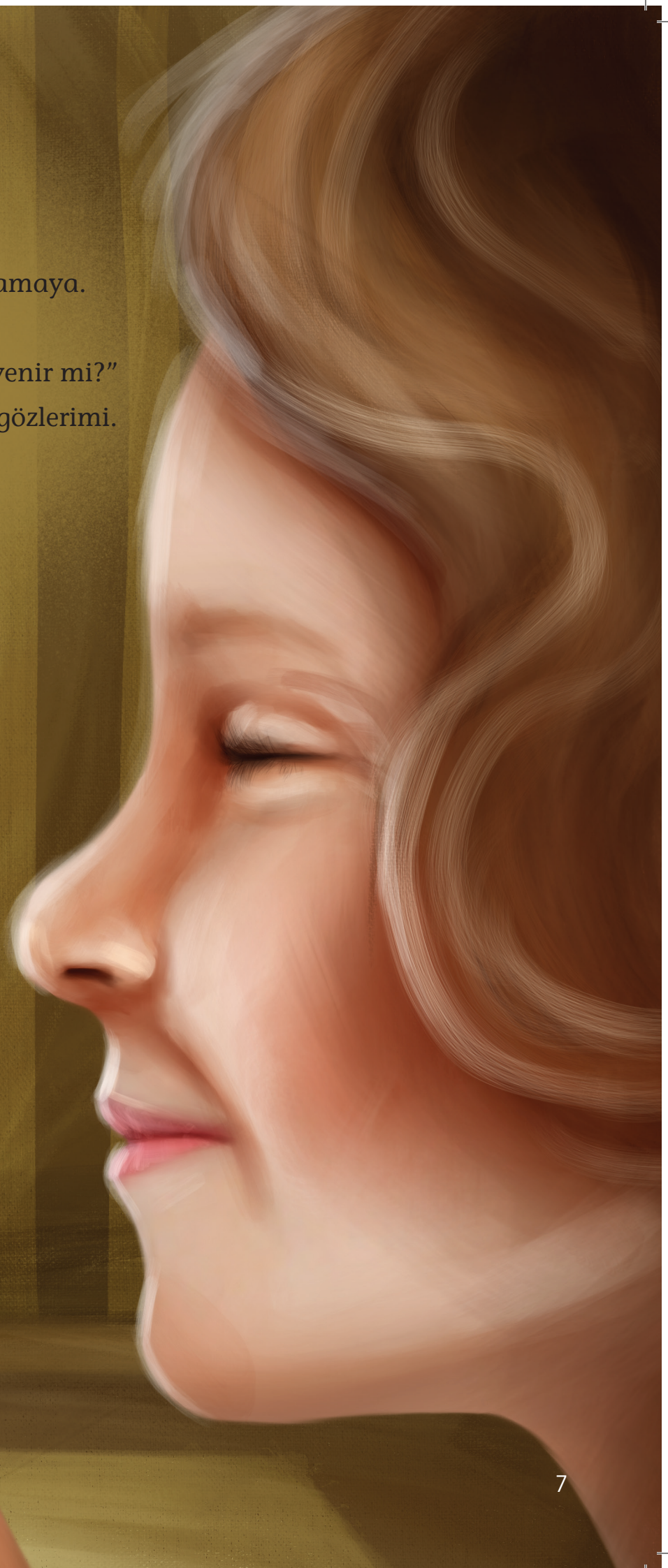

Benim annem ağaç oyar, taş yontar, heykeller yapar.
Beni atölyesine götürmez çünkü çalışırken çok toz çıkar.
Biz de onunla evde kaşar peynirinden minik heykeller yaparız:
Lamba, balık, saat, top, kuş, kule, çiçek.
Sonra peynirden heykelleri koyarız çantamıza,
annem beni nineme bırakır, işe gider.

Komşunun torunu Ali de gelir benimle oynamaya.
Akşamüstü “Heykel yiyeceğiz.” dedim ona.
Ali şaşkınlıkla açtı gözlerini: “Dicle heykel yenir mi?”
“Bunlar peynirden heykel” diyerek kırptım gözlerimi.

“Sütün maceralarını biliyor musun?” dedim ona.

Ali yine şaşkınlıkla açtı gözlerini: “Sütün ne macerası var ki?”

“Süt değişirmiş.” dedim. “Dedem anlattı.”

Tabaęa dört harika heykel koydum:

Bir lamba, bir saat, bir balık, bir de kuş.

Bu arada ninem bardaklara vişne suyu doldurmuş.

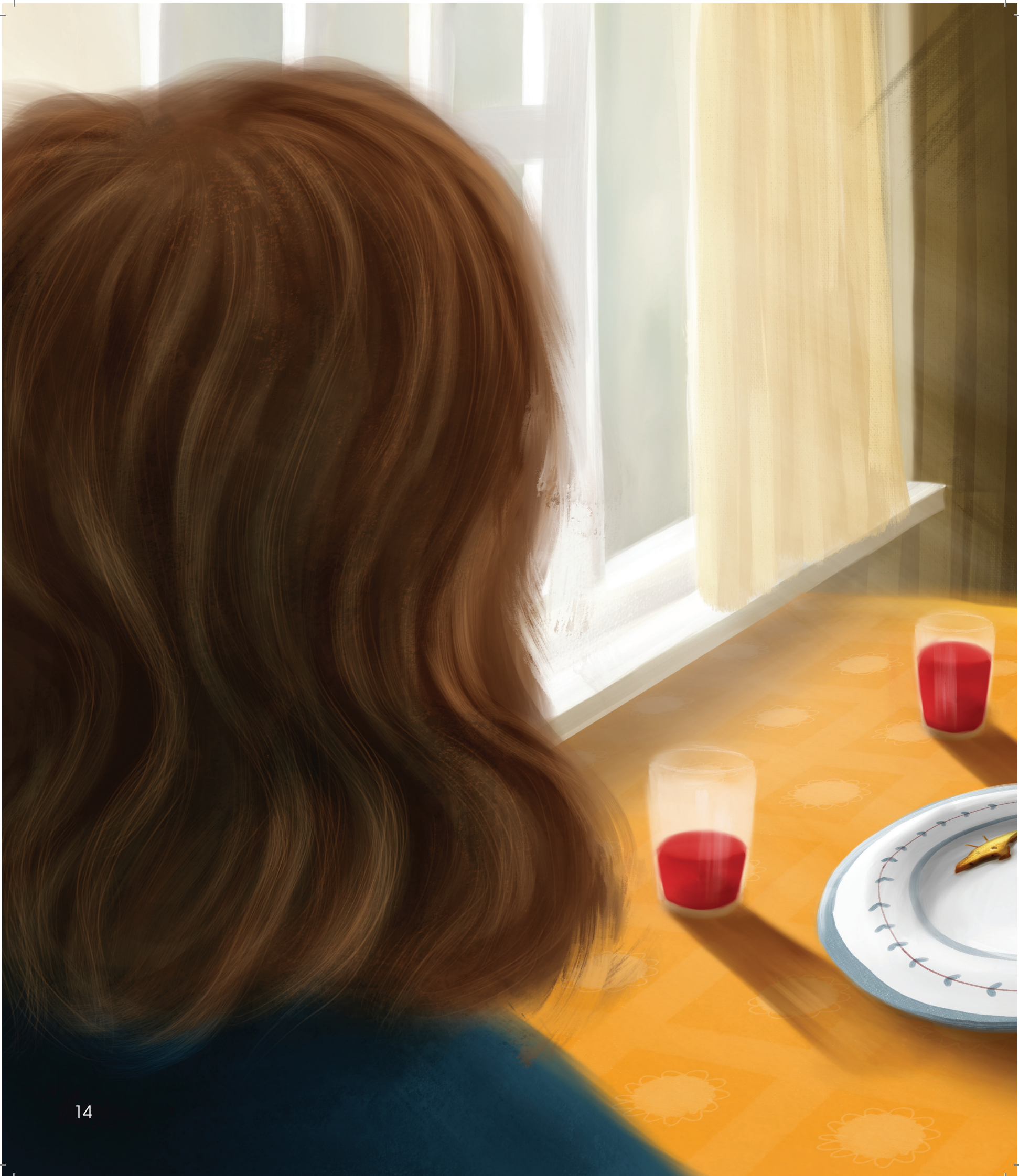

Başladım ona anlatmaya dedemin masalının en güzel yerini.
“Bir gün köylünün biri ahırda sağdığı sütü ateşte kaynatmış.
Sonra başlamış başında bir türkü söylemeye.

Köylü türkü söyledikten sonra oracıkta uyuyakalmış.
O sırada süt de mayalanmış, değişmiş.
Köylü uyanınca ne görsün? Süt peynir olmuş.”

“Ben sütü çok severim!” dedi Ali.

“Peynir sütten mi oluyormuŖ?”

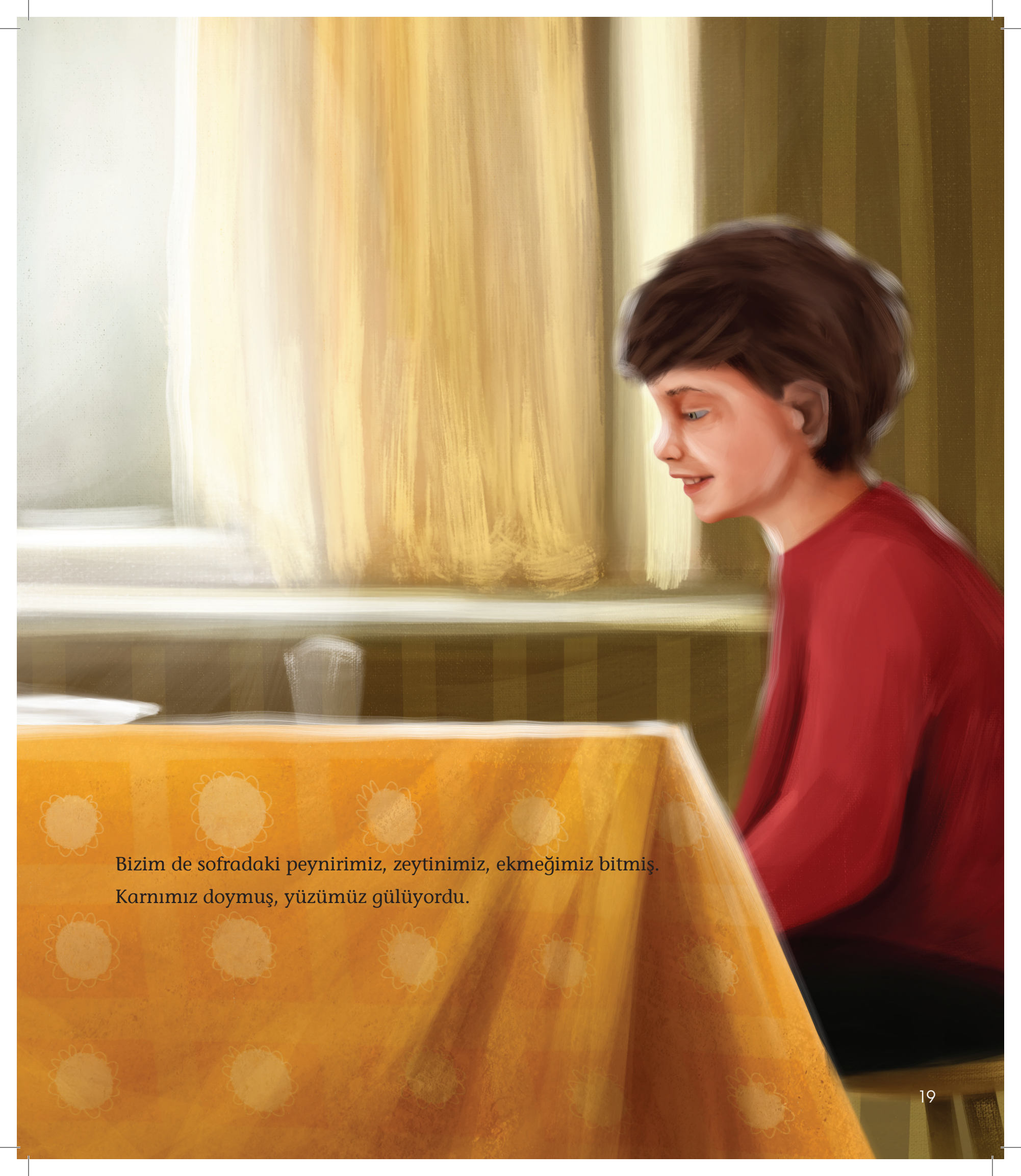
Bunu söylerken peynirden balığı yutmuŖtu bile.

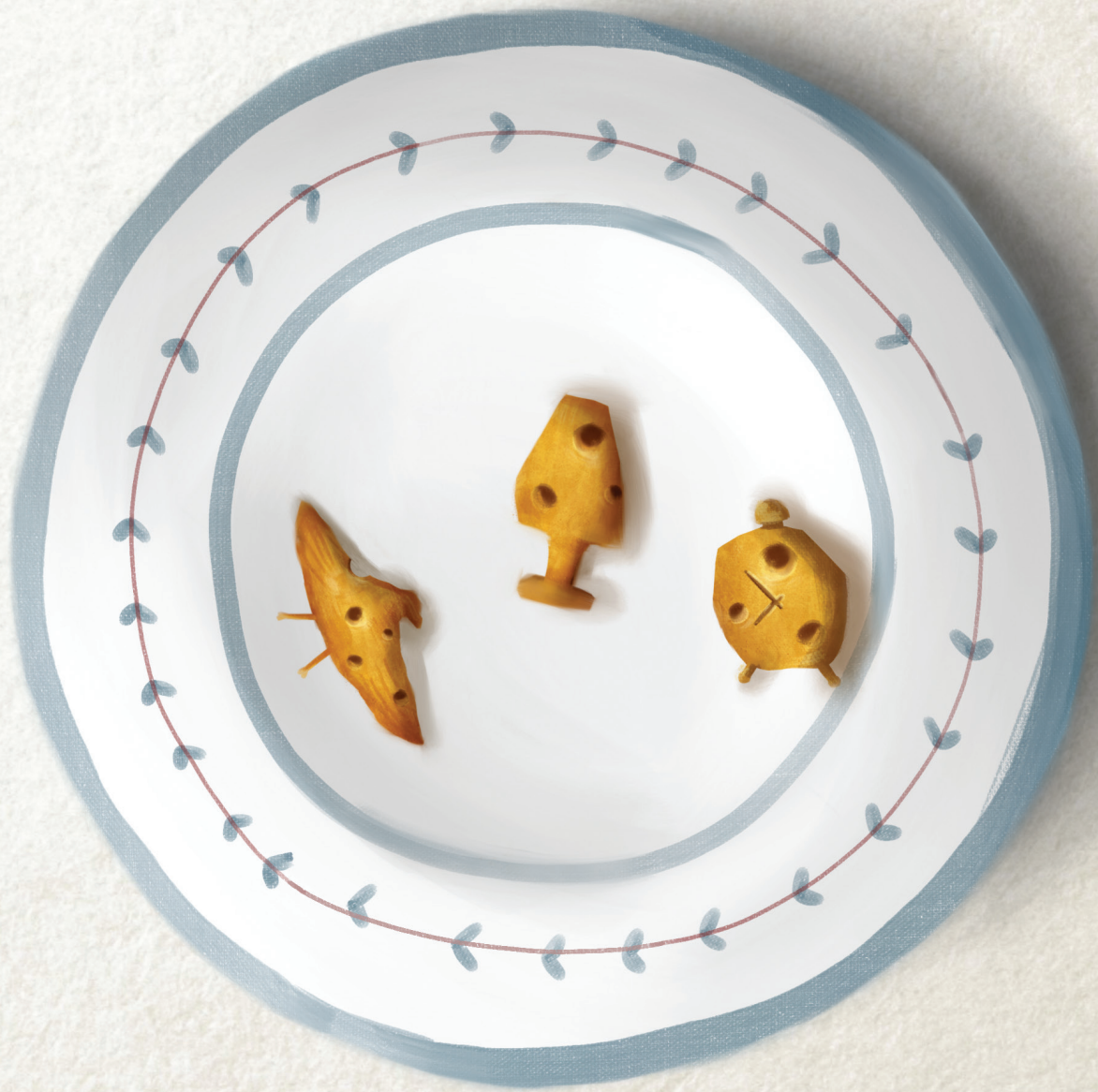
“Evet, peynir sütten oluyor.” dedim Ali’ye.
“Masalın sonunda da köylüler yetiştirdikleri her ürünü
işleyerek yiyecek yapmayı öğrenmişler.
Ağaçlardan topladıkları yemişlerden zeytin yapmışlar.
Buğdaydan ekmek yapmışlar.
Tohumlardan meyveler, sebzeler elde etmişler.
Böylece herkesin karnı doymuş.”

Bizim de sofradaki peynirimiz, zeytinimiz, ekmeđimiz bitmiř.
Karnımız doymuş, yuzumuz guluyordu.

Benim annem ağaç oyar, taş yontar, heykeller yapar.
Beni atölyesine götürmez çünkü çalışırken çok toz çıkar.
Biz de onunla evde kaşar peynirinden minik heykeller yaparız:

Lamba, balık, saat, top, kuş, kule, çiçek.
Sonra peynirden heykelleri koyarız çantamıza,
annem beni nineme bırakır, işe gider.

İNSAN KAYNAKLARININ
GELİŞTİRİLMESİ
PROGRAM OTORİTESİ

unicef
her çocuk için

